

Natalie Perkof**Cabinet of Miniatures and Delights | *Kabinet miniaturov a rozkože*****03. 09. – 29. 10. 2022**

hunt kastner is pleased to present an exhibition by the Brno-based artist Natalie Perkof. Born 1979 in Uherský Brod to a Czech mother and Ghanaian father, she studied painting in Ostrava at the Faculty of Fine Art and Music (under Daniel Balabán) and at the Faculty of Fine Arts in Brno (under Petr Veselý and Petr Kvíčala), graduating in 2005. The starting point of Perkof's expression lies in figural painting, in which strong reductiveness, lapidary forms, bright pastel colors and an emphasis on material experimentation are applied. Over time her practice has naturally expanded into the creation of objects, the field of photography, site-specific installation, graphic design, theatre design and realizations in architecture.

In *The Cabinet of Miniatures and Delights*, Natalie's Perkof first solo show at hunt kastner, a two-bodied cat in a luxuriant black shine observes a wild growth below - sex ecologies of fruit, cacti, phallic and carnivorous plants spill from gold canvasses in the gallery space. Houseplants - bonsai trees in particular - are a recurring motif in Perkof's practice. Through their miniature form they speak of the trimming, snipping and carefully removing an excessive growth, in order to sustain its 'natural' form, yet in fact firmly a man-made decorative object. Such a careful threading of 'nature' as a design process can be compared to the way the body, with all its excesses, is trimmed, maintained and designed beyond recognition according to established norms. In the *Gender Trouble*, philosopher Judith Butler describes such a set of regulations as *masquerade*, which are instrumental in enacting gender norms through carefully enforced lived practices. It is only overflows of desire, its unpredictable outburst, queer crossings that betray such order.

In *The Cabinet of Miniatures and Delights* such queer crossing and overflows are eminent. Seemingly straightforward sexualised forms and gestures are tweaked, withheld and overshadowed: the phallic cactus enclosed by a hand which seemingly supports it but perhaps also shows restrictions coming with a necessary posturing of masculinity. The domesticity of houseplants is noted but loaded with pleasure and excess - the boundary crossing is omnipresent: a vagina resembling the spiky purplish tentacles of carnivorous plants are delightful to look at only to lure in the insect to be devoured. Motifs of the feminine intimacy: fresh fruit, still life of the shelf expand through other-than-human metaphorical associations. Black cats, cacti, plants and bodies reshape each other in Perkof's work, showing how our conception of nature is formed through dreams, language and mythology and in that way irreversibly tied to sexuality.

Yet a notion of discomfort lurks throughout this carefully thought-out arrangement, where in Perkof's words "earthy or soil-fueled materiality of the body is recalled". As philosopher Julia Kristeva argues, our understanding of the body is always formed through the maternal - the mother's body as primary experience - which through the lens of patriarchy is reinstated in the imaginary as the abject, leaky and deformed by processes of aging. In Perkof's practice, notions of soil and the earthiness of the body depart from psychoanalysis by subtly introducing racialised notions of Black sexuality. In the work *Manual of Nature (Cactus)* the body is anonymous and concealed; it is covered as a white bundle. The industrial fabric that Perkof repeatedly returns to in her wall canvasses is intense, seemingly tactile and luxurious yet concealing its role as a support material that on a closer contact irritates human skin. Such an ambiguity is then reinforced by the shroud that both suppresses and protects the figure, creating a sense of spill as much as camouflage. As the Black scholar Edna Bonhomme argues, a boundless joy of Black sexuality is snipped, tweaked and curtailed by the majority that seek to control it as excessive and monstrous. In this context, white as a highly symbolic colour of purity is set against the concealed figure firmly embedded in the material and it is here where Perkof's recent work questioning her belonging and the subjectivity of her diasporic Afro-Czech experience is made, evoking how questions of (in)visibility are staged through the notion of pleasure.

While Perkof works through such motifs through moments of self-questioning and crisis, it is the rethinking of the notion of desire and erotics imminent here that truly reveal the imaginative potential of the *The Cabinet of Miniatures and Pleasure*. In her essay *Uses of the Erotic* Audre Lorde argues for the necessity to reject an ascetic restraint of sexuality imposed by patriarchy where the erotic is used against women, recovering it as a source of power and information in their life. Separating it from a flattened affect of pornography, Lorde seeks to find a spiritual meaning of erotics as a mobilization and refusal of fear that comes with a release of desire. Such a search perhaps may sound grandiose but sometimes small gestures - such as parasols appearing on a bonsai - allow feelings of a true pleasure to grow through such an intimate play. In Audre Lorde words, "a fear of the feeling and its working to capacity is a luxury that only the unintentional can afford, and the unintentional are those who do not wish to guide their own destiny." Hana Janečková

Galerie hunt kastner s potěšením přináší samostatnou výstavu brněnské umělkyně Natalie Perkof. Autorka, narozená v roce 1979 české matce a ghanskému otci, studovala malbu na Fakultě umění Ostravské univerzity v ateliéru Daniela Balabána a následně na brněnské FAVU pod vedením Petra Veselého a Petra Kvíčaly, kde v roce 2005 také absolvovala. Výchozím bodem jejího vyjadřování je figurální malba, v níž pracuje výrazně reduktivním způsobem, využívá lapidárních forem, jasných pastelových barev a klade důraz na experimenty s materiálem. Od malby se její tvorba přirozeně přelévá do tvorby objektů, oblasti fotografie, site-specific instalací, grafického designu, scénografie a realizací v architektuře.

Na první samostatné výstavě Natalie Perkof v galerii hunt kastner nazvané *Kabinet miniatuur a rozkoše*, nalezneme bohatě se lesknoucí kočku se dvěma těly, jak pozoruje divoce bující růst pod sebou: sexuální ekologie ovoce, kaktusy, falické a masožravé rostliny rozlézající se ze zlatých pláten umístěných v prostoru galerie. Motiv pokojových rostlin, a zejména pak bonsajů, se v autorčině tvorbě vyskytuje opakovaně. Prostřednictvím své miniaturní formy hovoří tyto rostliny o zastřihování, ořezávání a pečlivém bránění nadměrnému růstu, aby si tak zachovaly svou „přirozenou podobu“, zároveň však jsou jednoznačně umělým dekorativním předmětem. Toto pečlivé zaplétání „přírody“ jako proces tvorby lze přirovnat k tomu, jak se tělo a všechny jeho excesy ořezávají, udržují a přetvářejí k nepoznání podle ustálených norem. Filosofka Judith Butler ve své knize *Gender Trouble* označuje takováto pravidla za *maškarádu*, která je zásadní pro aplikaci genderových norem prostřednictvím pečlivě vynucovaných žitých postupů. Tomuto řádu se vymykají pouze vzkypaní touhy, její nepředvídatelné výtrysky a kvíření.

Na výstavě *Kabinet miniatuur a rozkoše* jsou taková kvíření a přelévání pozoruhodná. Zdánlivě přímé a sexualizované formy a gesta jsou modifikovány, zadržovány a zastíněny: falický kaktus uzavřený do dlaně, která ho zdánlivě podpírá, ale zároveň nejspíše poukazuje na omezení vyplývající z nezbytného maskulinního pózování. Domáckost pokojových rostlin je významná, ale také plná potěšení a excesů – přestupování hranic je všudypřítomné: vagina se podobá špičatým, nafialovělým chapadlům masožravých rostlin, krásných na pohled, jejichž jediným cílem ale je nalákat hmyz a sežrat ho. Motivy ženské intimity: čerstvé ovoce, zátiší s poličkou expandující prostřednictvím ne-lidských metaforických asociací. Černé kočky, kaktusy, a těla se v autorčině tvorbě vzájemně přetvářejí a ukazují, nakolik je naše pojetí přírody formováno sny, jazykem a mytologií a tím pádem nezvratně svázáno se sexualitou.

Těmito pečlivě uspořádanými situacemi však prosakuje pocit nepohodlí, všude tam, kde se, slovy Natalie Perkof, „připomíná zemitá či zemí živená materiálnost těla.“ Jak říká filosofka Julia Kristeva, naše chápání těla je vždy formováno skrze matku – tělo matky jako primární zkušenost – která je prostřednictvím patriarchálního prizmatu znovu dosazena do imaginárního jako ubohý, děravý a deformovaný proces stárnutí. V autorčině tvorbě vyplývají zmínky o půdě a zemitosti těla z psychoanalýzy prostřednictvím jemných, rasově orientovaných pojmů z oblasti černošské sexuality. V díle *Manual of Naturalness (Cactus)* je tělo anonymní a skryté, je zakryté jako bílý balík. Průmyslová tkanina, k níž se autorka ve svých nástěnných obrazech opakovaně vrací, působí intenzivně, zdánlivě hmatatelně a luxusně a zároveň skrývá svou roli podkladového materiálu, který při dotyku dráždí pokožku. Tato nejednoznačnost je dále posilována zakrytím, které potlačuje a zároveň i chrání postavu a budí dojem rozlití i kamufláže. Jak říká černošská badatelka Edna Bonhomme, neohraničená radost černošské sexuality je roztrhána, pozměněna a redukována většinou, která se snaží ji ovládat jako výstřední a monstrózní. V tomto kontextu je bílá, jako vysoce symbolická barva čistoty, umístěna v protikladu se skrytou postavou pevně vklíněnou do materiálu, a právě zde vzniká autorčino dílo, zpochybnutí její sounáležitost a subjektivitu africko-české zkušenosti života v diaspoře, a evokuje se to, jak jsou otázky (ne)viditelnosti inscenovány prostřednictvím pojmu potěšení.

Natalie Perkof sice pracuje prostřednictvím využívání takovýchto motivů skrze okamžiky sebezpochybní a krize, je to ale právě nové uchopení bezprostředních pojmů touhy a erotiky, v nichž se vyjevuje skutečně imaginativní potenciál výstavy *Kabinet miniatuur a rozkoše*. Ve svém eseji *Uses of the Erotic* zastává Audre Lorde názor, že je třeba odmítnout asketické omezení sexuality vnucené patriarchátem, které erotiku využívá proti ženám, a vrátit se k ní jako ke zdroji životní síly a informací. Prostřednictvím jejího oddělení od zploštělého předstírání pornografie se Lorde snaží nalézt duchovní význam erotiky jako mobilizace a odmítnutí strachu provázejícího uvolnění touhy. Takovéto hledání může sice možná působit příliš velkolepě, ale malá gesta, jako například slunečníky na bonsaji, umožňují občas pocítit skutečné potěšení z růstu skrze takto intimní hru. Audrey Lorde k tomu říká: „strach z pocitů a jejich působení je luxus, který si mohou dovolit pouze ti, kdo nemají žádný úmysl, což jsou ti, kteří nechtějí být hybateli vlastního osudu.“ Hana Janečková

*Rádi bychom poděkovali Ministerstvu kultury České republiky a Magistrátu hl. města Prahy za dlouhodobou podporu našeho programu.
We thank the Ministry of Culture of the Czech Republic and the City of Prague for its ongoing support of our exhibition program.*